

Magdaléna Přívarová

PRÍSPEVOK TEÓRIE REGULOVANIA K POŇATIU HOSPODÁRSKYCH KRÍZ¹

Abstract: *The Regulation School looks at the capitalist economy as a historically specific system of capital accumulation, as a function of social and institutional systems. Regulationist economists distinguish between cyclical crisis and structural crisis. (They study only structural crisis.) On the basis of this differentiation, the regulationists have developed a typology of crises (the exogenous crises, the endogenous crises, the crisis of the mode of regulation, the crisis of the mode of accumulation, and the crisis of the mode of production) which gives an account of various disarrangements in the institutional configuration.*

Key words: Regulation School, institutionalism, regimes of accumulation, modes of regulation, degree of stability, Fordism, cyclical crisis and structural crisis, institutional forms.

JEL: E 32, G 21, E 12

Úvod

Teória regulovania ako heterodoxný prúd ekonomickej myslenia vznikla vo Francúzsku v polovici 70. rokov 20. storočia, t. j. v období, keď ekonomiky USA a západnej Európy vstupujú po tridsiatich rokoch relatívne vysokého a stabilného ekonomickej rastu do hľbokej krízy. Je celkom prirodzené, že v danom historickom kontexte sa pozornosť predstaviteľov školy regulovania sústredila najmä na vysvetlenie príčin prechodu od rastu ku kríze. Ich prístup ku skúmaniu krízy bol však v mnohom odlišný od prístupu dominantného prúdu v ekonomickom myslení a v konečnom dôsledku viedol k vytvoreniu osobitného teoretického systému. Predstavitelia teórie regulovania pri jeho konštrukcii zavádzajú do ekonomickej teórie príslušný pojmový aparát.

Ústredné miesto v ňom zaujíma pojem regulovanie. Tento termín prevzal Gérard de Bernis z biológie a aplikoval ho v ekonómii. Vychádzal pritom z predpokladu, že v kapitalistickej spoločnosti pôsobia najmä divergentné sily. Napriek tomu je tento ekonomický systém už po stáročia životaschopný, a to vďaka existencii inštitúcií.